

[Formanden.]

I Skrivelser af Dags Dato meddeler Ministeren for Handel, Industri og Søfart, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 183 af 4. Maj 1939 om danske Skibes Forsikring mod Krigsfare og

Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 184 af 4. Maj 1939 om Forsikring af Varer og Fragt mod Krigsfare til Søs.

Folketingsmændene Stærmose, Aidt, Paul Holt og Arne Sørensen har meddelt mig, at de ønsker her i Tinget at stille følgende Forespørgsel til Udenrigsministeren:

„Hvilke Oplysninger kan Udenrigsministeren give Folketinget om, hvad der er foretaget eller agtes foretaget i Anledning af de i de seneste Dage indløbne Meddelelser om Udviklingen i Syd-slesvig, især om Planer for en omfattende tysk Folkeflytning til Flensborg og Grænseegnene?“

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til den højtærede Finansminister, for at han kan fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (Thorvil Kristensen):

Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Bestemmelserne i §§ 4—7 og §§ 9—11 i Lov Nr. 517 af 19. December 1942 om midlertidige Ændringer i Reglerne om Paaligning af Indkomst- og Formueskat til Staten samt om Ændringer i og Tilføjelser til nævnte Lov.*

Lovforslaget gaar ud paa en Forlængelse for Skatteaaret 1946—47 af Gyldigheden af en Række af de Ændringer i og Tilføjelser til Bestemmelserne i Statsskatte-loven af 10. April 1922, som indførtes ved Lov Nr. 458 af 22. December 1939 med Gyldighed for Skatteligningerne for Skatteaarene 1940—41 og 1941—42, og som i Henhold til en Række senere Love og Lovanordninger med enkelte Ændringer og Tilføjelser ligeledes er bragt til Anvendelse ved Skatteligningerne for Skatteaarene 1942—43 til 1945—46. Ved Loven af 22. December 1939 fastsattes foruden de heromhandlede Bestemmelser, der fortrinsvis tog Sigte paa de af Krigstilstanden foraarsagede særlige økonomiske Forhold, tillige en Række andre Bestemmelser, som ikke kunde anses for specielt motiverede af Krigsforholdene, men som af andre Grunde skønnedes paakrævede. Ogsaa disse sidste Bestemmelser blev dog oprindeligt for ikke

at foregribe den nedsatte Skattekommissionens Arbejde vedtaget som midlertidige. Ved den Forlængelse af Gyldigheden af samtlige disse Bestemmelser, som skete ved den nys nævnte Lov af 1942, foretog man en Opdeling af Lovens Indhold, saaledes at de Bestemmelser, der overvejende var motiveret ved Krigstilstanden, eller som ikke efter deres Karakter forudsatte en vis Permanens, fremdeles kun vedtoges som gældende for eet Skatteaar ad Gangen, medens de øvrige Regler under Hensyn til, at Skattekommissionens Arbejde under de raadende Forhold maatte forventes at ville trække i Langdrag, fik Gyldighed indtil videre. Indholdet af Loven falder herefter i to Grupper, nemlig de midlertidige Bestemmelser i §§ 4—7 og §§ 9—11, der hidtil kun er blevet forlænget for et Aar ad Gangen, og en Række staaende Bestemmelser, hvis Gyldighed bestaar, indtil de ændres eller ophæves ved særlig Lov.

Uanset Besættelsens og Krigshandlingernes Ophør maa det formentlig siges, at væsentlig de samme økonomiske Tilstande, som har karakteriseret Krigsperioden, har været gældende ogsaa for Aaret 1945 som Helhed, hvilket Aar danner Grundlaget for Skatteligningen for Skatteaaret 1946—47. Det maa derfor anses for paakrævet, at de midlertidige Regler i Loven af 1942 videreføres som gældende ogsaa ved denne Ligning, saaledes som det er foreslaaet ved nærværende Lovforslags § 1.

Angaaende de permanente Bestemmelser i Loven af 1942 indeholder Forslagets § 2 visse Ændringer og Tilføjelser. Det drejer sig i første Række om Lovens § 12, der kom til ved Lovens Behandling i Folketingets Udvalg i 1942, og hvorved der bl. a. indførtes Indkomstskattefrihed saavel for visse een Gang ydede Hædersgaver som for de løbende aarlige Hædersgaver, der ydes dels i Henhold til Lov Nr. 93 af 20. Marts 1940 om Udbetaling af Hædersgaver til danske Sømænd og Fiskere og deres efterladte, dels i Henhold til Lov Nr. 378 af 10. Juni 1940 om Udbetaling af Hædersgaver til efterladte efter faldne og til saarede den 9. April 1940.

Ved den foreslaaede ændrede Affattelse af § 12 er denne Indkomstskattefrihed udvidet til at omfatte en Række andre Hædersgaver og særlige Ydelser, der udbetales i Henhold til specielle Love eller med Hjemmel i de aarlige Finanslove, og med Hensyn til hvilke samme Betragtning gør sig gældende som ved Hædersgaverne i Henhold til de to nævnte Love af 20. Marts